

oba lepo in lično izrezana in živo po-barvana. Pod podobami bile so z ne-veščo roko vrezane besede: »Zhlovek, glej, povfod zhuva te Bofhje oko.« Vse to je Lovre večkrat opazal, ali vsled radovednosti, ali vsled dolgega časa, ko mu je živinica mirno mulila travo ter se šulila muham se braneč ob nizko grmovje. Sčasoma je začel tudi on rezljati take podobice in domačini so trdili, da delo ni napačno. Njegov boter je celó rekel, da bode Lovre dober žličar-ski mojster, ko doraste. Le napisa deček

ni mogel nikakor uganiti, kaj pomenjajo one kljuke, pike, kolesca in zopet kljuke in zopet kolesca. Nekdaj pa se vendar ojači ter vpraša botra Medveda, o katerem so trdili, da ima celó črne bukve. Dobri mož je fantu sicer rad povedal, a vzdihnil je: »Lovre, škoda, da ne moreš kam v šolo!« Seveda deček ni umel tega vzdihla. Znano mu je bilo sicer v Črnem vrhu poslopje, kjer trdé, da je šola. Znotraj ga vendar ni videl, krščanskega nauka učil se je v župniški hiši. (Dalje.)

Revni planinar.

Nebo oblačno zdaj mi prsi stiska,
Zakaj pač drugim vedro lice kaže,
Zakaj nekterim le se sreča laže,
Brezskrbnik pa v veselja raju vriska?

Ko rojstni kraj sem mladolet ostavil,
Iskat sem sreče stalne šel po svetu:
Podobo svojo v velem zrl sem cvetu,
Ki dež krepilni ni ga bil ozdravil.

Domače želel spet sem si dobráve,
Kjer svet uspenja v zračne se višine,
Razgled prostran odpira se s planine:
I tu življenja bednega trpim težave.

Obupa vendar sence le bežite!
Res, tožna mi je zemlja pod nogami,
A svóboda in vzori so nad nami;
Trdnó stojim, kot skale vekovite.

— c. —

Pisma iz slovanskih krajev.

III.

(Konec.)

Pokler je trpel kulturni boj, bili so z Radiejewskim zadovoljni povsodi, kjer vlada katoliško mišljenje. Ko so si pa priborili katoličani nekak mir, izpremenilo se je marsikaj v tem oziru, zlasti, ko je bil izvoljen vladika dr. Kopp za knezovladiko vratislavskega. Gospod Radiejewski je spadal v poznanjsko vladikovino, zato je pritiskala vlada, da so ga poklicali

domov. Nekoliko časa se je nadejal, da se bode mogel povrniti kmalu na prejšnje mesto, toda vlada je čula pazno nad njim. Namignili so mu, da dobi takoj katerokoli čisto poljsko župnijo, ako je le prosi. A do danes se ni mogel za to odločiti; sedaj je opravitelj dveh župnij v šrodschem (Szroda) okraju.

Da bi Vam poročal o vseh posameznostih sedanje dóbe, tega pač ne tirjate.